

כתור אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת שמות

כ' טבת תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-16:34

צאת שבת - 17:37

רבינו תם-18:10

העולם הזה אינו אלא פרודור בפני העולם הבא. הנה דבריו הנפלאים של הרמח"ל, והקבלתו בין עצת פרעה לעצת היצר הרע: "ואולם הנה זאת באמת אחת מתחברות לות היצר הרע וערמתו, להכביד עבודתו בתמידות על לבות בני האדם, עד שלא ישאר להם רווח [של זמן] להתבונן ולהסתכל באיזה דרך הם הולכים. כי יודע הוא שאילו היו שמים לבם כמעט קט על דרכיהם, ודאי שמיד היו מתחילים להינחם ממעשיהם, והיתה החרטה הולכת ומתגברת בהם עד שהיו עוזבים החטא לגמרי. והרי זה מעין עצת פרעה הרשע שאמר: 'תִּכְבַּד הָעֶבֶדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ, וְאֵל יִשְׂרָאֵל בְּדַבְרֵי שִׁקְרָא'. שהיה מתכוון שלא להניח להם רווח כלל, לבלתי יתנו לב או ישימו עצה נגדו. אלא היה משתדל להפריע לבם מכל התבוננות, בכוח התמדת העבודה הבלתי מפסקת. כן היא עצת היצר הרע ממש על בני האדם, כי איש מלחמה הוא ומלומד בערמימות. ואי אפשר להימלט ממנו אלא בחכמה רבה והשקפה [והתבוננות] גדולה". עקרון פסיכולוגי זה הטמון בנפש האדם, אומץ על ידי רודנים רבים במרוצת ההיסטוריה האנושית, וכך גם פועל היצר הרע, בעוד האדם מן השורה אינו שם לב כי יש מי שמנסה לשלוט בו בשיטה נוראה זו, ולאבדו מכל העולמות. שהרי ללא התבוננות נכונה, אינו מוצא זמן להבין שיתכן שעל פי האמת הוא מוגדר כעסן, או נקמן, או בעל גאווה ורודף כבוד, ואפילו חלילה עובר על איסורי לאווין וכריתות בחילול שבת או אחת משאר עבירות. לפיכך, אשרי אדם הזוכה להעניק לעצמו מידי יום ביומו פסק זמן ממרוצת היום יום, וקובע עת ללימוד תורה וספרי מוסר, אשר בכוחם לעוררו לחשבון נפש ולאפלו בינה, למען ייטב לו בעולם הזה ובעולם הבא, וגם יהיה אהוב ורצוי למשפחתו ולכל מכריו.

שבת שלום.

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

קצת מהלכות שחיטה וטריפות

אורח במקום שאוכלים בשר כשר'

המתארח אצל חבר שאוכל

בשר 'כשר', ועתה אינו יודע אם הבשר שהובא לפניו 'כשר' או 'חלק', מעיקר הדין מותר לו לאכול את הבשר, ואינו חייב לברר אם הבשר 'חלק'. ויש להקל בזה בפרט במקום שיש לחוש שיתבייש בעל הבית. והטעם בזה משום 'ספק ספיקא', ספק אם הבשר 'כשר' או 'חלק', ואפילו תאמר שהבשר 'כשר', שמא הלכה כדעת הרמ"א שמוותר. (קיט) [בבאור המושג 'ספק ספיקא', עיין בחוברת 'השבת בהלכה ובאגדה' חלק א]

כאשר הגיעו משה ואהרן לראשונה אל פרעה ודרשו ממנו לשלוח את עם ישראל, מיד לאחר שנוף בהם: "לָמָּה מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרָעוּ אֶת הָעַם מִמִּצְרָיִם?", נקט המלך המצרי בפעולה תמוהה: "וַיֵּצֵאוּ פְרַעֲהוֹ בַיּוֹם הַהוּא אֶת הַגִּבְיִים בָּעַם וְאֶת שֹׁטְרֵי הָאֱמֹרָה: לֹא תֵאָסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לָעַם לְלַבֵּן הַלְבָנִים כְּתִמּוֹל שֵׁלֶם. הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן! וְאֶת מִתְכַנֵּת הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תִּמּוֹל שֵׁלֶם תְּשִׁימוּ עֲלֵיהֶם; לֹא תִגְרָעוּ מִמֶּנּוּ!". ומאחר שהבין שמיד יתמהו כולם ולא יבינו מה פשר הוראה מוזרה זו, שהרי יודע לכל כי עם העבדים העברי הגיע למיצוי הכוחות, ואיך אפשר לדרוש דרישה נוראה כזו? לפיכך הוסיף המלך פרעה מילים בהן גילה את עומק הבנתו הפסיכולוגית בנפש האדם: "כִּי נִרְפִים הֵם! עַל כֵּן הֵם צִעֲקִים לֵאמֹר נִלְכְּהָ נִזְבְּחָהּ לְאֱלֹהֵינוּ: תִּכְבַּד הָעֶבֶדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ, וְאֵל יִשְׂרָאֵל בְּדַבְרֵי שִׁקְרָא". ובמילים אחרות: מאחר שפרעה לא האמין כי אכן בורא העולם שלח אליו את משה ואהרן, אלא היה בטוח שעם ישראל העלה בדעתו את רעיון היציאה ממצרים, הוא אמר לעצמו: "כנראה שרק למראית העין הם נראים כמי שהגיעו למיצוי הכוחות בעבודת הפרך. שהרי מי ששקוע בעבודה, אין לו זמן לחשוב על שחרורו!". ואכן, הוא צדק. מי ששקוע בעבודה, אין לו זמן לחשוב על שחרורו! רבנו הרמח"ל ז"ל בספרו מסילת ישרים (פרק ב) מדגיש כי אדם הטרוד במרוצת ההרגל היום יומי, ואינו עוצר לרגע לבחון את מעשיו ודרכיו שהוא כה רגיל בהם, עלול להפסיד את עולמו. משום שללא ספק אילו היה עוצר את ריצתו ועורך חשבון נפש עם עצמו ובוחן: אילו מעשים ממעשיו תואמים את רצון ה' כפי שגילה בתורתו הקדושה, ומה מהם מנוגד לרצון ה', הרי בוודאי היה משפר את מעשיו ועולה ממדרגה למדרגה עד שהיה מגיע לשלמותו הרוחנית, ומגשים את תכלית בריאתו וביאתו לעולם. שהרי

ילקוט יוסף

סימן רמב - להזהר בכבוד שבת

מספרי מרן הראשון לצ"ה הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

ב אף-על-פי שאין חיוב מצד ההלכה לאכול בשר בשבת, שהרי אין חיוב שמחה בשבת, מכל מקום מי שיכול לקנות בשר לשבת, טוב והגון שיעשה כן. וירבה בבשר ויין ובתבשילין כפי יכלתו, ובכל מקום ומקום יעגוהו במאכלים ובמשקים החשובים להם עונג. ומי שאין בידו לענגו בבשר, יענגוהו כפי יכלתו, ויאכל לכל הפחות ב' סעודות בשבת. ויצמצם בצרכי שאר הימים, כדי שיהיה לו לסעודות שבת. ואל יצטרך לבריות. אבל אם אין לו אפשרות גם לב' סעודות, יקח מגבאי צדקה, ויבקש מזון לכל ג' הסעודות. [ילקוט יוסף, שבת כרך א עמוד ה].

ההקדשה המרכזית

לרפואת: מו"ר הרב דוד שלום [בצרי] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, ששון בן אסנת, שגיא בן סיגלית לויט, ניב בן אהובה, אריה בן שמחה. ידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה | ולהבדיל לע"נ: הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלת עם ישראל ברוחניות וגשמיות ולנאולה השלמה ברחמים במהרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: האם מותר בערב שבת לקבל שבת בפסוק בואי בשלום לפני חזרת העמידה של מנחה?
תשובה: מותר לאדם לקבל שבת ולומר אני מקבל תוספת שבת רק למלאכה אבל לא לגבי תפילת יום חול.

כל חייו ברח רבנו מן הכבוד, ואף שצריך היה לנסע ברחבי העולם, לפעול לקידוש שם שמים ולחזק ידיהם של בני התורה, היה בוכה ומצטער כל אימת שהצריך לשבת בשלחן הכבוד ולזפות לקבלת פנים מהדרת ויקרתית. בכל פעם, לאחר כל כניס או טקס, היה שואל בצער: "מה ישאר לי לעולם הבא אם משלמים לי כל כך הרבה כבוד פה למטה? זה מוריד מן השכר למעלה!" - וגעה בככה. לשאלת נכדו מדוע בכל זאת הוא נוסע לשם, מדוע אינו נשאר בביתו וחוסך לעצמו את עגמת הנפש הזו, ענה הוא: "עלי לפעול לחזק את כלל ישראל, כי הלא מדוע נשארתי יחיד מכל משפחתי? ומדוע עודני חי בגיל כזה? אם אתעצל ולא אפעל - הלא גם אותי ישיבו למעלה... ועל אף שלי אישית זה מזיק, לכלל ישראל זה מועיל, ולכן אני נוסע!" ופעם אחת, לאחר אחת מנסיעותיו, בקש מאן דהוא להראות לו תמונות ממסע החזק שלו שהופיעו בתוך חוברת מהדרת. אולם רבנו סרב לראותן באמרו: "מה אעשה עם התמונות הללו? אם אבוא אתן לשמים - יזרקו אותי משם יחד עם החוברת..." ומעשה ארע ביום מן הקמים, בזמן קבלת קהל לאחר תפילת ערבית בביתו של רבנו ברחוב חזון איש: אנשים רבים צבאו על הבית, מבקשים לגשת לשוחח עם הרב ולקבל את עצותיו. עמס רב שרר בחדר, ובקשי הצליח המשמש להשתלט על המספר הרב. לפתע הגיע בחור צעיר, נגש אל הרב, אולם כונתו לא הייתה לשאל או לבקש ברכה, אלא רק בכדי להצטלם עמו ולהוסיף עוד תמונה לאלבומו... הוא הושיט את ידו לרבנו, ותוך כדי כך הפנה את פניו לכיוון חדרו הצלם שכבר הנציח את הרגע בכמה פלאשים ממצלמתו. רבנו, על אף שהכאיב לו מאד אותו רגע מביש, לא אמר דבר ולא בטא את חסר שביעות רצונו, רק המשיך כרגיל לשוחח עם הבאים בנעימות וברגיעה.

מקורות: יש לדון בשאלה זו מצד דיבור בין עמידת הלחש לחזרת העמידה וגם מצד שמקבל שבת ועושה אחר כך חזרת עמידה של יום חול. והנה בשו"ע בסי' קלא' סעי' א' כתב אין לדבר בין תפלה לנפילת אפים. וכתב בספר לקט הקמח החדש בסי' קיא' ס"ק ה' ששיחה בטלה אסורה אבל דברי תורה או פסוקים עדיף שיקרא מאשר שישב בטל, וכן מדוייק בדברי המג"א בסי' קלא' ס"ק א' והמ"ב בס"ק א' שאפילו שיחה קלה מותרת ורק כשמפסיק ועוסק בדבר אחר לגמרי אסור. ולפי זה מותר לאדם לאחר העמידה לומר שמקבל עליו שבת אפילו בפה מלא.

אלא שיש לדון אם מקבל שבת אם יכול לענות לקדושה של מנחה ולהשלים מנין למנחה ועיין כב"ש ח"א עמ' רנו' שיכול לענות קדושה של מנחה. אבל להשלים מנין למנחה מי שקיבל שבת אין ראוי שישלים כמבואר בשו"ת יבי"א ח"ו סוס"י כא'. אבל יש פתרון לדעת מרן הגרע"י שיקבל שבת בפה ויאמר אני מקבל תוספת שבת רק למלאכה ולא לתפילת יום חול ואז נחשב לקבלה וימשיך להתפלל מנחה עמהם כמבואר בכב"ש ח"א עמ' רסה'.

הצעת חוק: מהרגע שכן אדם יצא מהבית אסור להוסיף לו עוד דברים שצריך לקנות...

נסית להסביר לאחי איך מכינים ערמונים, אבל הוא לא הצליח לקות

ככל שתונה יש את זה שכתוב שהתפקיד שלו זה לסחוב אנשים לתוך המעגל.

ידידת הקרב, בואי ורצונו אינו אומץ מרתק של 40 יום לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות בנושא הצניעות מפי הרבנית רות שמש תליט"א 03-6171121

מה ששליך יגיע עד אליך.

בואי תתחברי לקו הישועות (הלכות צניעות וסיפור ישועות) 3 דקות ביום מצילות חיים וטראי ישועות בכל התחומים מספר הקו 073-383-4050 # 2448 וא 5